

μώμενοι ἐκ τοῦ εὐγενοῦς πόθου νὰ φανῶσιν ὡς πλείστον εὐεργετικοὶ εἰς τὸ ἔθνος, προσερχόμενοι ἄρωγοὶ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας, ὧν ἡ θεραπεία ἐφαίνετο αὐτοῖς μᾶλλον ἐπείγουσα ἢ ὑπεδεικνύετο παρ' ἄλλων ὡς τοιαύτη. Καὶ ἐν τοῖς πλείστοις ἐπέτυχον, πληρώσαντες πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἣτις δικαίως γεραίρει καὶ τιμᾷ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἀναγραφέντα ἀνεξιτήλοις γράμμασι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι διὰ τοῦ χρήματος τοιούτων φιλοπατρίδων Ἑλλήνων ἀνηγέρθησαν, πλεῖστα ἄλλα ἐν τῇ ἐλληνικῇ Ἀνατολῇ ὅμοια ἰδρύματα συντηροῦνται ἐκ κληροδοτημάτων καὶ γενναίων εἰσφορῶν Ἑλλήνων.

Ἄλλ' ἄραγε αὐταὶ καὶ μόναι εἶνε αἱ ἐπείγουσαι ἀνάγκαι τῆς ἡμετέρας Πατρίδος; Μόνη ἡ παιδεία, μόνη ἡ φιλανθρωπία, ἔχουσιν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως καὶ θεραπείας ἐν Ἑλλάδι; Ὑπὲρ αὐτῶν προσηνέχθησαν καὶ ἐδαπανήθησαν ἕως σήμερον πολλὰ ἑκατομμύρια, καὶ καθ' ἐκαστὴν προσφέρονται, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ πλοῦτος τῶν μεγαθύμων Ἑλλήνων δὲν θέλει παύσει διατιθέμενος ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν φῶτων καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσιν ἄραγε καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀνάγκαι τῆς πατρίδος, ὧν ἡ θεραπεία εἶνε, ἂν ὅχι καὶ μᾶλλον ἀπαραίτητος καὶ ἐπείγουσα ἄλλ' ἐξ ἴσου τοῦλάχιστον ἀναγκαία; Ἐγὼ νομίζω, κύριε Διευθυντά, ὅτι ἂν ἐξετάσῃ τις, πολλὰς τοιαύτας δύναται νὰ εὑρῇ. Ποῖαι ὠρσμένως εἰσὶν αὐταὶ δὲν εἶμαι βεβαίως ὁ κατάλληλος νὰ καταδείξω, οὔτε δύναται ἡ γνώμη μου νὰ εἶνε ἀλάνθαστος εἰς τὴν διάγνωσιν αὐτῶν. Ἄλλ' οὐδὲ οἱ φιλογενεῖς καὶ μεγαλόφρονες ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἱ ἐν τῇ ξένῃ μακρὰν τῆς πατρίδος διατρίβοντες, καὶ περὶ ἄλλα διαρκῶς ἀσχολούμενοι, εἶνε δυνατόν νὰ γινώσκωσιν αὐτάς, ἀφοῦ οὐδεὶς ποτε ἐκ τῶν ἀρμοδίων ἢ δυνάμενων ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν χρησιμότητα νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτοὺς τὸν τρόπον, καθ' ὃν σκοπιμώτατα δύνανται νὰ πληρώσωσι τὸν διακαῆ αὐτῶν πόθον τοῦ νὰ φανῶσιν εὐεργετικοὶ εἰς τὴν πατρίδα. Μέχρι τῆς ἀκοῆς αὐτῶν τὰ ὀνόματα μόνον ἐκπαιδευτικῶν τινῶν ἢ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ἐξικινοῦνται καὶ πρὸς ταῦτα συνδέουσι τὴν εὐγενῆ ὁρμὴν τῆς πρὸς τὸ ἔθνος μεγαλοδωρίας αὐτῶν. Τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἀντιπροσωπεύουν ἐν τῇ ξενιτείᾳ τῶν τὰ ἰδρύματα ταῦτα, καὶ προσφέρουσιν ὅπου προσήνεγκον καὶ ἄλλοι, καὶ διέρχονται διὰ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, διότι δὲν βλέπousι καὶ ἄλλην πρὸ αὐτῶν.

Ἄλλως βεβαίως θὰ ἔπραττον ἂν ἐγίνωσκον τὰς ἀληθείας, τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς χώρας ἡμῶν. Ἄλλως θὰ εὐηργέτουں ἂν φωνή τις

ὑψοῦτο καὶ ἔφθανε μέχρις αὐτῶν λέγουσα περὶ σου: Ὡ φιλοπάτριδες Ἕλληνες, ὦ ἀδελφοί μας οὐς ἠνύησεν ἡ τύχη· ἀφ' οὗ ἀγαπάτε τόσον τὴν Ἑλλάδα, ἰδοὺ πῶς δύνασθε σκοπίμως νὰ βοηθήσητε αὐτήν. Αἱ ἐνεστῶσαι ἀνάγκαι τῆς Ἑλλάδος εἶνε αὐταὶ καὶ αὐταὶ· σεῖς ζητεῖτε μόνον νὰ ὠφελήσητε· πληρώσατε αὐτάς καὶ θὰ ὠφελήσητε περισσότερον, καὶ θὰ ἔχητε τὴν βεβαιότητα ὅτι συνετελέσατε περισσότερον εἰς τὴν πρόδον, τὴν εὐημερίαν, τὴν δόξαν τῆς φιλάτης Ἑλλάδος!

Νομίζω, κύριε Διευθυντά, ὅτι τοῦτο δύναται νὰ κατορθωθῇ ἂν ἀποταθῇτε εἰς συνεργάτας ἡμῶν ἢ ἄλλους φιλοπάτριδας καὶ σώφρονες ἄνδρας, ἐκ τῶν ἀσχολιῶν αὐτῶν ἢ τῆς καθ' ἑκάστην πείρας τοῦ βίου γινώσκοντας τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, ὧν ἐπείγει ἡ θεραπεία. Ἄς εἴπωσι ποῖαι εἶνε αἱ ἐθνικαὶ αὐταὶ ἀνάγκαι· ἄς ἀποφανθῶσι ποῖαν ὑποστήριξιν θεωροῦσιν ἀπαραίτητον, ποῖαν ἐμψύχωσιν ἀναπόφευκτον· καὶ ὁ σπόρος τῶν λόγων αὐτῶν δὲν θὰ πέσῃ ἐπὶ πετρῶν, θὰ παραγάγῃ πάντως τοὺς καρπούς του. Πολλοὶ βεβαίως τῶν ἐνταῦθα ἢ ἐν τῇ ξένῃ ὁμογενῶν, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἔπραττον τὸ καλόν, θὰ πράξωσι τὸ καλλίτερον ἅμα μάθωσι ποῖον εἶνε τοῦτο. Καὶ τὴν μεγαλόφροναν στιγμὴν ὅτε ἀποφασίζουσι νὰ προσενέγκωσι περιουσίαν ὅλην εἰς τὸ ἔθνος, ἢ τὴν ἐπίσημον στιγμὴν ὅτε ἀποτείνουσι τὸν πρῶτον ἀποχαιρετισμὸν εἰς τὸν κόσμον συντάσσοντες τὴν διαθήκην τῶν, αἱ γινῶμαι αὐταὶ θὰ διέλθωσι τοῦ πνεύματος τῶν καὶ ἡ γενναιοδωρὸς χεὶρ τῶν θὰ ἐνσαρκώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ εἶτα θὰ πραγματοποιῶσιν αὐτάς.

Δέξασθε κτλ.

Εἴς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων συνδρομητῶν σας.

ΑΙ ΝΗΣΣΑΙ ΤΗΣ ΙΣΛΑΝΔΙΑΣ

Ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Ἰσλανδίας ὁφείλονται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ πτηνὸν *Νῆσσα* ἢ *πιτιλοφόρος*, ἐξ οὗ λαμβάνεται τὸ ἀνά τὴν Εὐρώπην ἀποστελλόμενον πτίλον.

Κατέναντι τοῦ λιμένος Ρεκιαβίκ κεῖνται τρεῖς νῆσοι, ἐφ' ὧν αἱ νῆσσαι συζευγνύονται, πηγνύουσι τὰς φωλεὰς τῶν καὶ τίκτουσι κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐκάστου ἔτους. Ὁ τόκος τῆς πιτιλοφόρου νήσσης εἶνε περιεργότατος. Ὅταν ἡ θήλεια ἐκλέξῃ τὸ μέρος, ἐν ᾧ θέλει νὰ θέσῃ τὰ ὦα αὐτῆς, ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ σώματός της πτερὰ, δι' ὧν στρώνει τὸ βάθος καὶ τὰ πλευρὰ τῆς φωλεᾶς, μεθ' ὃ τίκτει ἐξ ὧα, σπανίως δὲ πλειότερα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἄρρην, ὡς ἐξαίρετος πατὴρ οικογενείας, ἐπιτηρεῖ τὴν σύζυ-

γόν του, πολλάκις μάλιστα όταν αὕτη θελήσῃ νὰ φύγῃ, τὴν ἐπαναφέρει εἰς τὴν φωλεάν. Τὴν ἐπαύριον ὁ κύριος τῆς γῆς ἔρχεται καὶ λαμβάνει τότε πτίλον καὶ τὰ ψά. Τὸ δύστηνον ζεύγος, ὅπερ πάσῃ δυνάμει ἀντέστη εἰς τὴν ἀρπαγὴν ἀγωνισθὲν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, μεταβαίνει εἰς ἀπόστασιν τινα καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἔργον. Ἀλλὰ καὶ ὁ νέος κύριος ἔρχεται καὶ λαμβάνει τὸ πολύτιμον προϊόν. Ἀκαταπόνητος ἡ μήτηρ ἐπιλαμβάνεται ἐκ νέου τοῦ ἔργου, καὶ κατὰ τὴν φορὰν ταύτην εὐτυχεστέρα ἐγκαταλείπεται ἡσυχος, διότι ἂν καὶ πάλιν ἀφηροῦντο αὐτῆς τὰ ψά, θὰ ἔπαυε κατ' ὁλοκλήριαν τίκτους. Ἄν ὅμως τὰ ψά ἀφίενται ἀνέπαφα, καθ' ἐκαστὴν ἐβδομάδα ἀφαιρεῖται μέρος τοῦ πτίλου τοῦ στρωννύοντος τὴν φωλεάν, καὶ ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐξακολουθεῖ ἀποπιλουμένη, μέχρις οὗ ἀπομένει σχεδὸν γυμνὴ καὶ ἐστερημένη καὶ τοῦ ἐλαχίστου πτίλου πρὸς κάλυψιν τῆς ὑγρᾶς ὀπῆς ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ ψά τῆς. Τότε ὁ παρ' αὐτὴν καθήμενος ἄρρην προσέρχεται ἄρωγός, ἀποσπῶν καὶ αὐτὸς τὸ πτίλον του, ὅπερ οἱ Ἰσλανδοὶ διακρίνουσιν ἐκ τοῦ τῆς θηλείας, διότι εἶνε λευκὸν ὡς προσερχόμενον ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ ζώου.

Περιεργότατον θέαμα παριστᾷ ὁλόκληρος ἡ ἀκτὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπώψεως. Χιλιάδες πτηνῶν ἐπώάζουσι τὰ ψά των μηδόλως ταρασσόμενα ὑπὸ τῆς παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ κάτοικοι φροντίζουν νὰ μὴ ἐξαγριῶσι τὰ πτηνὰ καὶ τ' ἀναγκάσωσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν χώραν αὐτῶν· ἐνεκα τούτου ἀπαγορεύεται εἰς τὰ πλοῖα νὰ χαιρετῶσι διὰ κανονιοβολισμῶν ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῆς σημαίας. Ὁ κρότος τοῦ τηλεβόλου ἡδύνατο νὰ ταραξῇ τὰς νήσους καὶ βλάβῃ τὴν ἐπώασιν. Τιμωρεῖται δὲ διὰ προστίμου καὶ φυλακίσεως ὁ συλλαμβάνων ἢ φονεύων δι' ὅπλου ἓν ἐκ τῶν πτηνῶν τούτων.

Μετὰ πέντε ἕως ἑξ ἐβδομάδας ἡ ἐπώασις πάντων τῶν πτηνῶν λήγει, καὶ οἱ νεοσσοὶ μόλις ἐξελθόντες τοῦ ὧστος λαμβάνουσι τὴν εἰς τὸ ὕδωρ ἄγουσαν, ἐνθα ἡ μήτηρ διδάσκει τοὺς νεοσσοὺς νὰ κολυμβῶσι μεταχειριζόμενη μέθοδον τεχνικωτάτην.

Αὕτη προπορεύεται, ἐνθαρρύνουσα διὰ τῆς φωνῆς τῆς τοὺς νεοσσοὺς ὅπως τὴν ἀκολουθῶσι· μεθ' ὃ μόλις φθάσῃ εἰς τὴν ἀκτὴν ἀναβιβάζει τοὺς νεοσσοὺς ἐπὶ τῶν νώτων τῆς καὶ κολυμβᾷ εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπὸ τῆς γῆς. Ἀφικομένη εἰς τὸ μέρος τοῦτο καταδύεται καὶ ἀναγκάζει τοὺς ἐγκαταλειπομένους νεοσσοὺς νὰ κολυμβῶσι μόνοι. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἐπανέρχονται πλέον εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' ἀναπαύονται ἐπὶ μικρῶν σκοπέλων καταβρεχόμενων διαρκῶς ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐφ' ὧν φύονται φυτὰ τινα

ὑδροχαρῆ. Ἐπ' αὐτῶν οἱ γηραιοὶ γονεῖς τοὺς διδάσκουσι πῶς νὰ τρέφονται διὰ μικρῶν μυῶν (μυδιῶν) καὶ μαλακοστράκων. Τὸ χρῶμα τῶν νεαρῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἶνε τεφρὸν χαλκίδινον κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος καθίσταται βαθύτερον, καὶ κατὰ τὸ τρίτον τὸ πτέρωμα τῶν δύο φύλων γίνεται ὅλος διόλου διάφορον. Τότε οἱ ἄρρενες γίνονται μέλανεσ καὶ κοσμοῦνται διὰ πάντων τῶν θελγῆτρων ὅπως τύχουσιν, οὐχὶ ὅμως ἄνευ πάλης σπουδαίας μεταξὺ ἀντεραστῶν, συζύγου διακρινομένης τοῦ ἄρρενος διὰ τῶν ἀσθενεστέρων χρωματισμῶν τοῦ πτερώματος.

Τὸ ἔαρ εἶνε ἡ εὐτυχὴς ἐποχὴ τῆς συζεύξεως, τὸν δὲ χειμῶνα αἱ πτιλοφόροι νῆσαι ἐγκαταλείπουσι τὰς βορείους χώρας μεταναστεύουσαι πρὸς νότον μέχρις Ὀλλανδίας. Τινὲς ὅμως παραμένουσι διαρκῶς ἐν τῇ τόφῃ τῆς γεννήσεώς των. Ἡ τιμὴ τοῦ πτίλου πωλουμένου ἐπιτοπίως εἶνε φράγκα 15 κατὰ λίτραν, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς 156 δράμια· τὰ δὲ ψά φημίζονται ὡς ἔδεσμα ἐξαιρετον. Τὸ χρῶμα αὐτῶν εἶνε πρασινωπὸν κατὰ δὲ τὸ μέγεθος διπλάσια τῶν τῆς ἀλεκτορίδος καὶ περιέχουσι συχνότατα δύο λευκοὺς.

.. Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ ἐρώμενοι καὶ οἱ φανατικοὶ ἐν τῇ θρησκείᾳ ὁμοιάζουσι κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀμφοτέροι εἶνε ἀνεπίδεκτοι οἵαςδήποτε διὰ λόγου παραινέσεως καὶ διδασκαλίας.

Ἐρως ἄνευ κωλυμάτων ὁμοιάζει σκηνογραφίαν ἄνευ ὁρέων. Ἀμφοτέρα καθίστανται ἐπὶ τέλους μονότονα καὶ πληκτικὰ.

Τότε μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀγαπῶμεν ἀνθρωπὸν τινα, ὅταν συμπαθῶμεν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλαττώματά του.

Ἡ ὑαλίνη πλᾶξ τῶν παραθύρων προκαλεῖ μείζονα θόρυβον θραυομένη παρὰ ἡ ἀληθῶς συντριβομένη καρδιά.

Ὅταν χάσῃς τι, τότε μόνον ἐνθυμεῖσαι τὰ προτερήματά του.

Ὅταν ἀκούῃς ὅτι εἰς τὸ δεῖνα συνοικεῖον «ὁ δεῖνα ἐπέτυχεν», ἔσο βέβαιος ὅτι ἡ σύζυγος ἀπέτυχεν ἐντελῶς.

Ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων παλαιὰς εὐεργεσίας εἶνε νὰ παρέχωμεν νέας εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα.